

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23691

гр. София, 12.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 44 състав, в
закрито заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разглежда дело номер **6832** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Образувано е по жалба на П. Г. К. от [населено място], чрез адв. Е., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № GRAM-1260555 от 09.05.2026 г. на мл. автоконтрольор към ОПП - СДВР за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. з) гГ) от ЗДвП на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 3 от сз. В молба от 11.06.2026г. жалбоподателят прави искане за спиране на изпълнението на заповедта поради това, че му причинява значителни неблагоприятни последици. Твърди, че трудовата му дейност е тясно свързана с управление на МПС, а освен това причината за дерегистрацията – липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“, вече е отстранена.

Ответникът, при изпращане на административната преписка в съда, не е изразил становище по искането за спиране.

Административен съд - София-град, II отделение, 41-ви състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед, а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка (чл. 172, ал. 6 ЗДвП). Според чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до

влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Т.е. преценката на съда е върху променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

В случая не е доказано настъпването на значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение на процесната заповед би затруднило неговата трудова дейност. Този довод сам по себе си не обосновава автоматично наличието на значителна или трудно поправима вреда, произтичаща от предварителното изпълнение на заповедта. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото му на труд. Няма доказателства за упражняваната от него професия, нито за това как полагания от него труд е свързан с управление на автомобил, респ. не може да бъде упражняван по друг начин. Поради това не би могло да се приеме, че посредством издадената заповед жалбоподателят ще бъде в невъзможност да изпълнява трудовите си задължения. Безспорно всяко предварително изпълнение на административния акт от страна на администрацията може да причини неудобства и да засегне права и интереси. В случая обаче, дори и да се приеме, че на жалбоподателя би се причинила вреда от временното отнемане на СУМПС (за което не са представени доказателства), то същата не е нито значителна, нито трудно поправима, предвид алтернативните възможности за придвижване, включително с обществен транспорт или чрез друго лице с друг автомобил. Като значителна или трудно поправима вреда следва да се определи само такава увреда, която не може да бъде репарирана по обезщетителен ред, каквато в случая не е установена. Това, че на жалбоподателя се налага да търпи неблагоприятните последици от прилагането на ПАМ не обосновава извод за наличие на значителна или трудно поправима вреда. Не се установява и възникването на нови факти и обстоятелства, доколкото сключването на застраховката не подновява автоматично регистрацията на МПС. Съгласно чл. 21, ал.3, т.1 от възстановяване на регистрацията на превозно средство, прекратена по чл. 18, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 18б, ал. 1, т. 8, се извършва служебно – при предоставени данни от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 от Кодекса за застраховането за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите". По делото няма данни тази регистрация да е възстановена, т.е. да е отстранена причината за служебното прекратяване на регистрацията.

Предвид изложеното, искането за спиране на предварителното изпълнение на ЗПАМ № № GRAM-1260555 от 09.05.2026 г. като неоснователно следва да бъде отхвърлено. Делото следва да се преразпредели на първоначално определения съдия-докладчик за произнасяне по съществото на жалбата.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК Административен съд - София-град, II отделение, 41-ви състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на П. Г. К. за спиране на предварителното изпълнение Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1260555 от 09.05.2026 г. на мл. автоконтрольор към ОПП - СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му. Делото да се преразпредели на първоначално определения съдия-докладчик за произнасяне по съществото на жалбата.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: